

Udskrift af Arbejdsrettens kendelse af 24. januar 2013

I Sag nr.: AR2012.0254

Landsorganisationen i Danmark
for
Dansk Metal
mod
Dansk Arbejdsgiverforening
for
DI Overenskomst I v/DI
for
City Trafik A/S

Dommere: Peter Andersen, Poul Flemming Hansen, Steen A. Rasmussen, Johnny Skovengaard, Peter Stenholm, Poul Søgaard (retsformand) og Nicolai Westergaard.

Indledning

Sagen er indbragt for Arbejdsretten af Landsorganisationen i Danmark for Dansk Metal med påstand om, at City Trafik A/S til Dansk Metal skal betale 78.839,60 kr. med renter. Kravet udgør løn i opsigelsesperioden til L, som af City Trafik A/S blev afskediget forud for en virksomhedsoverdragelse til Anchersen Rute ApS, der ikke ønskede at overtage L.

Landsorganisationen har desuden nedlagt en bodspåstand.

Ved denne kendelse tages der stilling til, om Arbejdsretten mod den ene parts protest kan behandle sagen, eller om sagens hovedspørgsmål – fortolkning af virksomhedsoverdragelsesloven i en situation som den foreliggende – i stedet skal behandles af de ordinære domstole.

Parternes påstande

Indklagede, Dansk Arbejdsgiverforening for DI overenskomst I v/ DI for City Trafik A/S, har vedrørende sagens formalitet nedlagt påstand om afvisning, subsidiært udsættelse af sagen, indtil det præjudicielle lovfortolkningsspørgsmål har fundet sin afklaring.

Klager, Landsorganisationen i Danmark for Dansk Metal, har vedrørende sagens formalitet

nedlagt påstand om frifindelse, således at sagen i det hele forbliver i Arbejdsretten.

Sagsfremstilling

I september 2010 udbød Movia en række ruter i licitation. I materialet, hvori licitationen blev udbudt, fremgår om lønmodtageres retsstilling bl.a.:

”Det forudsættes, at de udbudte enheder er omfattet af lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse. Den tilbudsgiver, som opnår kontrakt og overtager kørsel fra en anden operatør, vil derfor være stillet som erhverver af en virksomhed i lovens forstand.”

City Trafik A/S tabte alle ruter fra garageanlægget i Avedøre. Ruterne blev fra den 23. oktober 2011 overtaget af Arriva Danmark A/S og Anchersen Rute ApS. L var ansat som mekaniker hos City Trafik og skulle efter City Trafiks fordeling af medarbejdere overdrages til Anchersen Rute.

City Trafik fremsendte i mail af 26. maj 2011 til Anchersen Rute en liste over, hvilke medarbejdere Anchersen Rute skulle overtage, heriblandt var L. Anchersen Rute ønskede imidlertid ikke at overtage alle medarbejderne. I forbindelse hermed skrev City Trafik i brev af 16. juni 2011 bl.a. følgende til Anchersen Rute:

”Da City Trafik i Avedøre har tabt al trafik, skal *alle medarbejdere* som udgangspunkt virksomhedsoverdrages. Såfremt i ikke ønsker at overtage alle medarbejderne fra vores liste, bedes i konkret meddele os, hvilke medarbejdere City-Trafik – på jeres foranledning – skal afskedige med overenskomstmæssigt varsel til fratræden så vidt muligt lørdag den 22. oktober.”

Anchersen Rute meddelte i mail af 23. juni 2011, hvilke medarbejdere man ikke ønskede at overtage, heriblandt var L, om hvem Anchersen Rute henviste til, at virksomheden ikke havde behov for flere mekanikere. City Trafik skrev i brev af 20. juli 2011 bl.a. følgende:

”...

Såfremt i ikke skal bruge de pågældende medarbejdere, åbner virksomhedsoverdragelsesloven mulighed for, at i kan bede os om at afskedige dem, mod at den modtagende virksomhed indestår for saglighed og eventuelle omkostninger til opsigelsesvarsel og fratrædelsesgodtgørelse. Da det er jer som overtager vores virksomhed, er det også jer som har initiativet til, at skille jer af med de medarbejdere som ikke indgår i jeres planer.”

Den 10. august 2011 afleverede City Trafik en betinget opsigelse til L, hvori han for det

tilfælde, at det skulle blive fastslået, at han ikke skulle virksomhedsoverdrages til Anchersen Rute, blev opsagt til fratræden den 10. december 2011.

Der blev afholdt mæglingssmøde mellem Dansk Metal og DI den 15. september 2011. Efterfølgende gjorde Dansk Metal i brev af 21. september 2011 DI opmærksom på, at forbundet ville anse afskedigelsen for uberettiget, såfremt Anchersen Rute afviste at modtage L i tjeneste. Efter det oplyste mødte L hos Anchersen Rute den 24. oktober 2011, hvor han fik at vide, at han ikke var ansat der.

Det er oplyst, at City Trafik har betalt løn til L til og med 22. oktober 2011.

Dansk Metal indbragte ved klageskrift af 12. december 2011 – rettet mod DI for Anchersen Rute ApS – afskedigelsen af L for Afskedigelsesnævnet, hvor sagen efter det oplyste er stillet i bero.

Der blev afholdt fællesmøde mellem parterne den 30. januar 2012, og sagen blev indbragt for Arbejdsretten ved klageskrift af 27. marts 2012.

Retsgrundlag

I lov nr. 106 af 26. februar 2008, som ændret ved lov nr. 343 af 17. april 2012, om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter hedder det om Arbejdsrettens kompetence i § 9 og § 10 bl.a.:

”§ 9. For Arbejdsretten indbringes sager om

1) overtrædelse og fortolkning af en af Dansk Arbejdsgiverforening og Landsorganisationen i Danmark vedtaget hovedaftale samt af tilsvarende hovedoverenskomster og hovedaftaler,

2) overtrædelse af kollektive overenskomster om løn- og arbejdsforhold,

...

§ 10

...

Stk. 2. Arbejdsretten kan behandle en sag indbragt i henhold til § 9, selv om stillingtagen til lovgivning er af betydning for afgørelsen af sagen.”

I forslag til lov om Arbejdsretten og faglige voldgiftsretter hedder det i de særlige bemærkninger til § 10, stk. 2, jf. lovforslag nr. 5 af 28. november 2007:

”Stk. 2 er nyt. Det foreslås udtrykkeligt lovfæstet - helt i overensstemmelse med hidtidig praksis - at Arbejdsretten ikke blot beskæftiger sig med kollektive overenskomster, men også med lovgivningsspørgsmål, når en stillingtagen hertil er af betydning for afgørelsen af en sag, som i medfør af § 9 henhører under Arbejdsretten. Forslaget er alene udtryk for en kodificering af gældende ret, der ikke er tilsigtet ændret.

Som eksempel på denne praksis kan nævnes, at Arbejdsretten i en række sager har fortolket virksomhedsoverdragelsesloven i forbindelse med en stillingtagen til sager om konkrete brud på kollektive overenskomster.

Forslaget er indsat ud fra et overordnet retsplejemæssigt hensyn om at sikre, at Arbejdsrettens kompetence fremgår direkte af arbejdsretsloven.”

Parternes argumenter

Indklagede har til støtte for påstanden om afvisning navnlig gjort gældende, at afgørelsen af parternes uoverensstemmelse om, hvem der hæfter for de af opsigelsen af L afledte omkostninger, nødvendiggør en principiel fortolkning af ufravigelige bestemmelser i virksomhedsoverdragelsesloven. Det er i praksis og litteratur ikke klart, om det er erhververen eller overdrageren, der hæfter i en situation som den foreliggende, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 12. marts 1998 i sag C-319/94, Dethier, og Lone L. Hansen i U 2009 B s. 45ff., Mette Klingsten, Ansættelsesretlige aspekter af virksomhedsoverdragelse, s. 171ff., og Lars Svenning Andersen m.fl., Lov om lønmodtageres retsstilling ved virksomhedsoverdragelse med kommentarer, 5. udg., s. 192ff. Som led i afklaringen af hæftelsesspørgsmålet skal der endvidere foretages en bevismæssig vurdering af, om de omhandlede medarbejdere er overdraget som led i en virksomhedsoverdragelse.

Ved afgrænsningen af Arbejdsrettens kompetence må arbejdsretslovens § 9 i nogen grad sammenholdes med § 10, stk. 2, som efter forarbejderne indeholder en kodificering af tidligere gældende ret, hvorfor teori og praksis fra før lovændringen ligeledes er relevant.

I en sag som den foreliggende bør disse principielle fortolkningsspørgsmål – imod den ene parts ønske – ikke afgøres af Arbejdsretten, men derimod ved de ordinære domstole, jf. også f.eks. Arbejdsrettens dom af 19. november 1987 (AT 1987.99), kendelse af 29. november 1990 (AT 1990.149), dom af 10. december 1990 (AT 1990.155) og dom af 15. december 2010 (AT 2010.106).

I den arbejdsretlige teori er det lagt til grund, at Arbejdsretten alene har kompetence efter arbejdsretslovens § 9, stk. 1, til at behandle en sag, som kræver en fortolkning af ufravigelige lovbestemmelser, såfremt parterne er enige herom, jf. Niels Waage, Arbejdsretsloven med kommentarer, 2. udg., s. 64 f., Per Jacobsen, Kollektiv Arbejdsret, 5. udg., s. 382 ff. og Jens Kristiansen, Den kollektive Arbejdsret, 2. udg., s. 584 ff.

Sagens hovedspørgsmål har ikke karakter af en overenskomstmæssig uoverensstemmelse, da det ikke angår bevis eller fortolkningsspørgsmål vedrørende krav i henhold til den mellem parterne gældende overenskomst. Alene afledt af påstanden om betaling omhandler sagen en påstand om bod. Parterne er ikke uenige om opgørelsen af kravet eller om de overenskomstmæssige konsekvenser af, at City Trafik måtte hæfte for de af opsigelsen afledte omkostninger, men derimod om rækkevidden af virksomhedsoverdragelsesloven. Sagen har nærmere karakter af en individuel uoverensstemmelse mellem en arbejdstager og en arbejdsgiver.

Der foreligger en interesseløst mellem to medlemmer af DI overenskomst I, som begge har beskyttelsesværdige, men kolliderende interesser, hvilket også taler for, at de ordinære domstole tager stilling til tvisten. Rådgivning i en situation som den foreliggende kunne medføre, at DA eller DI pådrog sig ansvar.

Klager har navnlig gjort gældende, at sagen henhører under Arbejdsretten, idet den materielle tvist angår brud på overenskomstens bestemmelse om løn i opsigelsesperioden, hvorfor sagen er omfattet af Arbejdsretslovens § 9, stk. 1, 2. pkt.

Sagen for Arbejdsretten drejer sig om, hvorvidt overdrageren hæfter for Ls løntilgodehavende. Besvarelsen af det spørgsmål beror på en sædvanlig bevisvurdering, hvorunder der bl.a. skal tages stilling til, om afskedigelsen var saglig. Erhververen, Anchersen Rute ApS, har under sagen for Afskedigelsesnævnet bestridt at hæfte for løntilgodehavendet, da L ikke blev overtaget af virksomheden. I så fald hæfter overdrageren, jf. artiklen i U2009 B.45.

Kravet på løn i opsigelsesperioden er sagens hovedspørgsmål, og City Trafik hæfter for kravet, idet denne virksomhed forestod opsigelsen af medlemmet, som aldrig tiltrådte en stilling hos erhververen. Der foreligger ikke fortolkningsproblemer, og i øvrigt har der igennem årtier været fast praksis for, at Arbejdsretten tager stilling til, om der foreligger en

virksomhedsoverdragelse, og hvilken af to virksomheder der hæfter efter virksomhedsoverdragelsesloven, jf. f.eks. Arbejdsrettens dom af 25. juni 2003 (AT 2003.59). Denne praksis er cementeret ved arbejdsretslovens revision i 2008, jf. betænkning nr. 1489, s. 23, og bemærkningerne til arbejdsretslovens § 10, stk. 2, ved lovændringen i 2008.

Den af indklagede påberåbte interessetvist er ikke et anliggende for Arbejdsretten, men et internt anliggende, som DI selv må løse. Arbejdsgiverorganisationerne er derfor også i denne situation forpligtet til at medvirke til overenskomstens overholdelse.

Arbejdsrettens bemærkninger og resultat

Sagens hovedspørgsmål er, om L under de foreliggende omstændigheder må anses for at være virksomhedsoverdraget fra City Trafik A/S til Anchersen Rute ApS i forbindelse med Anchersen Rute ApS' overtagelse af en del af de rutekørsler, som City Trafik A/S hidtil havde udført, og om overdrageren eller erhververen hæfter for tilgodehavende løn mv., som tilkommer L som følge af afskedigelsen af ham.

Afgørelsen af disse spørgsmål afhænger i første række af en fortolkning af virksomhedsoverdragelsesloven i en situation som den foreliggende. Besvarelsen af fortolkningsspørgsmålet ses ikke entydigt afklaret i hidtidig praksis eller i de teoretiske fremstillinger. Herefter – og da sagen ikke angår bevis- eller fortolkningsspørgsmål vedrørende krav i henhold til parternes overenskomst – finder Arbejdsretten mod indklagedes protest ikke at have kompetence til at afgøre sagens hovedspørgsmål, jf. herved arbejdsretslovens § 10, stk. 2, og bestemmelsens forarbejder, sammenholdt med den af indklagede påberåbte arbejdsretlige praksis og teori, hvortil kan føjes Ole Hasselbalch, Arbejdsprocesret, s. 309ff.

Afhængig af afgørelsen af sagens hovedspørgsmål kan der fortsat være anledning til at tage stilling til klagerens påstand om bod. Derfor tages indklagedes subsidiære påstand om udsættelse af sagen til følge.

Thi bestemmes:

Sagen udsættes på de ordinære domstoles afgørelse af de rejste lovfortolkningsspørgsmål.